

[Socialministeren.]

at departementet i forbindelse med en særlig undersøgelse af leveomkostningerne for lønmodtagere i forskellige dele af landet samtidig indsamlede et materiale til belysning af forholdene for aldersrentemodtagernes vedkommende.

Det indsamlede materiale vedrørende lønmodtagerhusstandene er offentliggjort i Statistiske Efterretninger 1957, nr. 83, samt i Statistiske Efterretninger 1958, nr. 46. For så vidt angår oplysningerne om aldersrentemodtagernes udgifter, er disse blevet offentliggjort i Statistiske Efterretninger 1958, nr. 31. Det pågældende materiale viser — for såvel lønmodtagerhusstandene som aldersrentemodtagerne — de faktiske udgifter i de enkelte hovedlandsdele samt udgifternes fordeling på de forskellige hovedposter i budgettet. En sammenligning mellem disse tal giver ikke nogen basis for bedømmelse af leveomkostningernes eventuelle forskelligheder. Dette skyldes, at budgetstørrelsen i landsdelene er bestemt af de faktiske indkomstniveauer, der som bekendt er forskellige imellem landsdelene, således f. eks. for folkepensionisternes vedkommende bestemt af den gældende aftrapning efter hovedlandsdelene.

For at påvise forskelle i leveomkostninger fra den ene hovedlandsdel til den anden måtte man med udgangspunkt i det tilvejebragte materiale fastlægge et rimeligt budget indeholdende de mængder af forskellige varer og tjenesteydelser, der forbruges af en gennemsnitsfolkepensionist eller lønmodtager. Herefter skulle man — under anvendelse af priserne i hvert af områderne — beregne, hvad „indkøb“ af det pågældende budget vil koste i hver landsdel. De således fundne tal ville umiddelbart ved en sammenligning give oplysning om forskelle i prisniveauet.

En sådan behandling af det foreliggende materiale har det statistiske departement ikke foretaget, og det må, på grundlag af det oplyste om materialets størrelse, anses for tvivlsomt, om en sådan behandling overhovedet kan foretages. Departementet har herved henvist til, at materialet, specielt for så vidt angår aldersrentemodtagerne (folkepensionisterne), er så spinkelt, at det ikke vil

kunne bære de opdelinger, der er nødvendige for at etablere den ønskede sammenligning.“

Det siges altså her, at der ikke kan gives en rationel begrundelse for den opdeling i de tre zoner, vi i øjeblikket har.

Det ærede medlem hr. Henry Christensen talte ligesom det ærede medlem hr. Asger Jensen om ønskeligheden af at få selv-pensionisternes forhold inddraget i overvejelserne. Såfremt der er tale om ændringer i folkepensionen, må det, der ønskes, formentlig være, at det fradragfri beløb skal forhøjes. Det er klart, at en sådan forhøjelse vil medføre merudgifter, som det imidlertid er vanskeligt at beregne. Men jeg tør måske gøre opmærksom på, at der rent faktisk i skattelovgivningen findes særlige nedslagsregler for folkepensionister og andre personer, der er fyldt 65 år. Da vi sidst behandlede selv-pensionisternes forhold, nåede vi frem til en løsning — det drejede sig om de 25 pct. — som aldeles enstemmigt blev tiltrådt af det høje ting; men der er selvsagt ikke noget til hinder for, at også dette spørgsmål kan indgå i det kommende udvalgs overvejelser.

Det glæder mig, at der var tilslutning til nedsættelse af et særligt udvalg til undersøgelse af selve beregningsgrundlaget for folkepensionen.

Med hensyn til de skattereformsbestræbelser, det ærede medlem hr. Henry Christensen var inde på, er det klart, at man ved kommende ændringer også må have øje for de særlige forhold, som folke- og invalidepensionister lever under. Der er gennemført en forbedring af skattebetalingsforholdene for folkepensionister derved, at der ikke betales statsskat af et beløb, der ligger under 5 500 kr., således at praktisk talt samtlige de folkepensionister, der ikke har andet at leve af end folkepensionen, er fritaget for statsskat. Det forhindrer ikke, at spørgsmålet naturligvis må være under observation, når en eventuel dyberegående ændring af skatteforholdene er på tale.

Det er muligt, at de forhøjelser, der her foreslås, kan medføre konsekvenser til forskellig side — det må vi se på. På ét punkt medfører en forhøjelse i hvert fald konsekvenser, nemlig med hensyn til kommunehjælpen. Venstres og de konservatives folke-